

сж замръзнали, нито следа отъ растителностъ. Вечерята имаше *soirée* у Грекова (краятъ на поста), следъ 12 часа бѣхъ си въ кѣщи — играта *bon voyage*; азъ не бѣхъ веселъ. — Шопскитѣ огньове и днесъ свѣтятъ по полето.

15 мартъ, понеделникъ. Въ канцеларията *blauer Montag*. Студъ. Разсжждавамъ пакъ по-спокойно върху работитѣ. За княза нѣма известия. Вечерята заседава педагогическата конференция — въпросътъ за финансовата издрѣжка на училищата, Горановъ е централистъ, Йос. Ковачовъ (най-умниятъ отъ всички) и азъ сме за автономията и издрѣжка отъ общинитѣ. Вечеряхъ съ Начовича, Тота и придворнитѣ. Възхваляване на Търново. Статистика. Въ кѣщи. Писахъ цѣла нощъ до 2 и пол. ч. своя мемоаръ за първоначалнитѣ училища (главно върху финансовия въпросъ).

16 мартъ, вторникъ. Станахъ на 8 ч., писахъ на чисто до 2 ч. записката, не бѣхъ въ канцеларията. Студъ, замръзнало. Обѣдвахъ съ Начовича и Агура. На 7 ч. имаше събрание у Климента. Четохъ своята записка, засѣгаща главно устройството на народнитѣ училища, тѣхната финансова издрѣжка и защитаваща системата за издържането имъ отъ общинитѣ, а не отъ държавата. Ковачовъ и Петковъ не присѣтствуваха, дойдоха едва къмъ края. Гюзелевъ червенѣеше като ракъ. — Следъ това за моя голѣма радостъ захвана при чаша чай филологическата забава; отъ записката ми останаха много доволни.

Македонското ударение е всѣкога на третата сричка отъ края на думата, дори и когато нѣколко думи следватъ една подиръ друга: напр. *Марк ѓй кули* = Маркови кули. Ковачовъ ми разказа, че веднажъ дошълъ у него въ Щипъ (неговото родно мѣсто) единъ ходжа отъ съседнитѣ македонски помаци въ Вардарскитѣ тѣснини и му прочелъ нѣкаква си негова изкуствена пѣсенъ (нѣщо полуфилософско) на български съ турско писмо; много чистъ езикъ; казалъ: „и ние имаме своята елиника“ — своитѣ елегантни изрази и думи, напр. *человѣкъ* (не *човѣкъ*). Въ Ямболско се казвало *мехиц*, въ Лѣсковецъ *мѣхъчина*, въ Карлово *мейиц*. Въ Шуменъ *пулѣ*, мн. ч. *пулевтата* вмѣсто *пиле*, очевидно отъ латин. *pullus*. Въ Шуменъ нине (*ныни*, *пипс*), *мънен* = дат. п. *мънѣ*. Старотърновска особеностъ е *ценка* = *баща* (*scilicet* *вѣтъцѣнка*) и други подобни изрази за семейни отношения, изрази които сега бърже изчезвали, защото били ужъ смѣшни. Въ западна Македония *горк*, *дорво*, тъмно *о*, особено изговаряно отъ Ковачова. Македонски *шукун*—внукъ, *правнукъ*, отъ албански. Въ Тетевенско казвали *кѣща*, *межъ*, приблизително нѣмското *ă* (споредъ Славейкова *я*, *кяща*, *гяба*, не зная кому да вѣрвамъ). Македонското *междулец*—промежутокъ въ тъкаческия занаятъ. — Кара-